

[Bundvad.]

fremsat af ren Ondskab, eventuelt for at ramme en personlig Uven. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Justitsminister, at man, hvis man ved Beskæftigelsen med de Sager, der kommer til Behandling efter denne Lov, støder paa Tilfælde, hvor Anmeldelse er sket af rent personlige Grunde, da ikke tager i Betænkning at føre vedkommende Anmelder frem til Dom og Straf. Ingen bør efter min Mening, heller ikke paa dette Omraade, kunne foretage Stikkeri uden at blive ramt af retfærdig Straf.

Der er sket Fejltagelser, saa helt sagesløse Personer har været underkastet Internering, og det er, som tidligere sagt, erkendt. Allerede ved Behandlingen af det første Straffelovstillæg blev der fra Udvalgets Side fremsat Ønske om Oprejsning til uforskyldt internerede. Dette Ønske blev igen i forstærket Form fremsat i det Udvalg, der behandlede det andet Tillæg til Straffeloven. Bl. a. udtalte det omtalte Udvalgs Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, sig paa Udvalgets Vegne om Sagen her i Tinget og fremsatte Ønske om, at Oprejsningen skete gennem den rette Øvrighed, nemlig Justitsministeriet. Den højtærede Justitsminister lovede dengang at tage Sagen op til Løsning, og i Dag ser vi Resultatet i Form af det foreliggende Lovforslag, der yder uforskyldt internerede Personer fuld Oprejsning. Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne sige den højtærede Justitsminister Tak for det fremsatte Lovforslag. Ministeren har ved denne Lejlighed som ved tidligere vist en udpræget Vilje til at fremme, hvad ret er, og efter de humane Principper, der er vore. Ingen maa lide uforskyldt Straf, i dette Tilfælde Internering, uden at faa fuld Oprejsning derfor, ikke alene fordi Oprejsningen er en simpel Retfærdighedshandling over for vedkommende, men ogsaa fordi vort Demokrati og vort Retsvæsen i fri og ubunden Udfoldelse ikke taaler uforskyldt Straf. Vi maa søge at bevare en sund Retsfølelse i vort Folk, og jeg tror, at Gennemførelsen af dette Forslag kan medvirke hertil.

Jeg vil derefter gerne knytte nogle faa Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer.

I § 1, Stk. 2, er Kriteriet for „lovlig“ Internering, hvis man kan bruge det Ord, opstillet. Bl. a. siges der, at Interneringen kan ikke anses for uforskyldt, saafremt den paagældende har udført Arbejde for Værnemagten. Hvis der med „udført Arbejde“ alene tænkes paa almindeligt civilt Lønarbejde eller dermed ligestillet Arbejde, synes

denne Bestemmelse at være for vidtgaaende. Hvis der har siddet Personer interneret, kun fordi de har udført almindeligt Lønarbejde for Værnemagten og man i øvrigt ikke kan anklage dem for andet og mere, er det efter min Opfattelse ogsaa paakrævet, at de faar den fulde Oprejsning. Hvis min Fortolkning er rigtig, har Interneringen paa dette Felt hvilet paa Tilfældigheder, og jeg vil i saa Tilfælde ikke kunne godkende Interneringens Omfang. Jeg vilde tro, at man ogsaa efter denne Bestemmelse, stadig væk hvis min Fortolkning er rigtig, vilde have kunnet internere Frihedskæmpere, som var med til dengang at foretage Internering af andre.

Med Hensyn til § 2 skal jeg gøre den Bemærkning, at de Beløb, som her er foreslaaet, et Grundbeløb paa 100 Kr. og 25 Kr. for hver paabegyndt Uge, Interneringen har været, sikkert er i Overensstemmelse med de almindelige Ønsker. For mig staar det dog saaledes, at det i denne Sag ikke saa meget drejer sig om Penge, ud over Erstatningerne for lidt Skade, men langt mere om at skaffe de paagældende deres gode Navn og Rygte tilbage, og det køber man ikke for Penge. Derfor er jeg ogsaa glad for § 8, hvorefter, saaledes som jeg opfatter den, en Person kan søge Oprejsning alene.

Endvidere kan der efter § 2 ske Forhøjelse af Grundbeløbet, naar særlige Forhold er til Stede. Som Grund angives bl. a. den paagældendes Stilling. Jeg beder den højtærede Justitsminister forklare, hvad der nærmere menes med Begrebet „Stilling“. Tænkes der paa Erhverv, synes der her at være en lille Tendens til at klassificere, og det finder jeg uheldigt. Jeg er opmærksom paa, at der ogsaa paa dette Felt er mange Nuancer at tage Hensyn til, men det maa i saa Tilfælde ske gennem den Formueerstatning, der er Tale om.

Endelig tales der i Bemærkningerne til § 2 om, at Erstatning for Formueskade tilkendes til Dækning af det beviste Tab. Man kan vel ikke udelukke den Mulighed, at der kan blive Tale om Tingsskadeerstatning. Spørgsmaalet bliver da, om man vil yde fuld Erstatning efter Genanskaffelsesprisen f. Eks., eller man kun vil yde Erstatning for, som der staar, „beviste Tab“, hvilket formentlig vil sige Erstatning efter Forsikringens Paalydende, selv om den paagældende har haft sine Ting underforsikret. Jeg beder ogsaa den højtærede Justitsminister berøre dette Spørgsmaal.

Derudover er der Spørgsmaalet om Tidsfristerne i §§ 4 og 7. Jeg anser dem for at være lovlig korte, men muligvis kan